

ENTREVISTA A FRANCESC JORDAN, ‘ALIES ‘EL SUEC’

PUBLICADA A TOTBISBAL, 26. 01. 2010
-TEXT RECUPERAT-

ROSA M. MASANA RIBAS

Inici

Entrevistes**Entrevista a Francesc Jordan, àlies 'el suec'**

El bisbalenc Francesc Jordan Figueras ha guanyat diversos premis fotogràfics. El més significat va ser el concurs *Su mejor foto* del magazín digital de *La Vanguardia*. La fotografia que hi va presentar, *Dos sonrisas*, contraposa dos somriures, un que suposadament seria el d'un cotxe i l'altre, real, gesticulat per un nen. Aquest concurs és considerat un dels més importants i populars d'Espanya. Els qui coneixem en Francesc sabem que va guanyar el concurs i que va obtenir un cotxe com a premi, però el fet va tenir poc ressò mediàtic, i per això hem volgut que ens expliqui personalment aquesta seva afecció.

Hola, Francesc. Vinc en blanc, no sé què preguntar-te...

No et preocupis, ja t'ho explicaré jo.

Perfecte!

Per iniciar el tema que em volies preguntar referent a la fotografia, he de dir que sempre m'ha agradat observar fotografies, especialment si són artístiques i creatives, i potser això és perquè la meva professió de dissenyador industrial en joieria ens demana una visió estètica i capacitat d'innovació per crear dissenys. Tot va començar en presentar-me l'any 2005 al concurs fotogràfic de la Festa Major de la Bisbal. Vaig guanyar el segon premi amb una imatge feta en clau abstracta del correfoc. Va ser captada amb una petita càmera compacta, i el premi era de 200 euros. Això em va engrescar força a seguir fent fotografies. Aquell mateix any em vaig comprar una càmera reflex, i em vaig donar d'alta a *Flickr.com*, que té actualment 5.000 milions de fotografies de 70 milions de participants de tot el món. Cada minut es descarreguen 3.000 imatges des d'aquest lloc. Cada soci pot emmagatzemar al disc dur virtual una quantitat d'imatges fins a 30 gigas. Diverses entitats estan treballant en aquests moments per protegir el contingut dels arxius i, fa poc, ha sorgit una empresa privada de venda de fotos que es diu *Getty*, que navega per *Flickr* a la cerca d'imatges. Si n'hi ha alguna que és d'interès, es pot comprar a l'autor.

contingut dels aixius i, la poc, ha sorgit una empresa privada de venda de fotos que es diu *Getty*, que navega per *Flickr* a la cerca d'imatges. Si n'hi ha alguna que és d'interès, es pot comprar a l'autor.

Quin fenomen el *Flickr.com*!

Sí, hi ha molta interacció entre els participants. S'aprèn força i és molt ràpid, no cal enrotllar-te com amb els correus electrònics. Vaig ser el primer flickr de la Bisbal, i ara en som trenta de coneguts, però segur que n'hi ha més. També em vaig interessar per ajuntar-me amb un grup d'amics d'aquí de la Bisbal perquè m'ensenyessin a fer fotografies sobre el terreny, i he après molt amb ells.

Hi ha dones en aquest grup?

No.

Doncs què, són també com el grup dels anomenats "talibans"?

Possiblement és que vosaltres no us heu apuntat a anar-hi.

Ho tindrè en compte. T'agrada modificar la realitat?

Sí, molt. Vaig aprendre les tècniques de *Photoshop* i els principis de l'edició amb el tractament d'HDR (1). I amb aquest mètode fotogràfic vaig guanyar l'any 2007 el segon premi mensual de la revista *Digital Camera*. Per fer-vos una idea de com resulta aquesta tècnica, pot servir observar la fotografia de la façana de l'Onyar al pas per Girona ([primera imatge](#)).

Però el premi més important fins ara és per la fotografia *Dos sonrisas, veritat?* ([segona imatge](#)).

Sí. Quan em vaig presentar al concurs del magazín de *La Vanguardia*, el meu objectiu era ser un dels 100 primers del total de participants, 30.543, perquè formar part d'aquest rànquing significa aconseguir la publicació de la teva al magazín, i això és important. Però la sorpresa va ser veure editada la meua fotografia a primera pàgina com a guanyadora i, a més, obtenir com a premi un cotxe *Skoda* que, per cert, en aquell moment em va venir de perles. El que tenia era vell.

Què se sent davant d'un reconeixement com aquest?

Vaig patir un estat d'insomni que em va durar una setmana! La primera nit em vaig aixecar a les tres de la matinada per veure la revista i confirmar que no ho havia somiat. Aquest estat d'excitació els psicòlegs l'anomenen síndrome de la felicitat.

Que interessant. Què creus que va valorar el jurat?

Com diu la revista, van tenir en compte l'oportunitat del moment, o sigui captar l'expressió alegre del nen i la seva relació amb el cotxe del darrere. Al moment de fer la fotografia no pensava en el concurs, però sí que vaig fer riure al nen. Són coses que surten espontànies, sense pensar-les.

Són els moments creatius d'un artista. A més vas jugar amb dos aspectes, l'humà i el tecnològic.

De fet es fan sovint aquestes composicions.

I aquest pallaso també va ser una fotografia guanyadora? (tercera imatge).

Sí, cada any a Calafell se celebra la trobada més important de *Flickr*s de l'Estat, Catalunya... i també s'hi convoca un concurs. L'any 2008 vaig guanyar el segon premi per aquesta fotografia del pallaso, realitzada durant la *Fira de circ al carrer* de la Bisbal. Com a premi em van donar una càmera fotogràfica.

Bé, ara ja en tens tres de càmeres!

Sí, no no sé pas què en faré de tants aparells de fotografia.

De la manera que has presentat aquesta imatge del pallaso, diguem-ne com "embrutada", per a mi li dóna dramatisme. Es veu clarament l'ull de la persona que ens ha de despertar un somriure i, alhora, et preguntes si a ell algú el farà riure o somriure...

Són imatges que les crees o modifiques de forma espontània, perquè et surt, i després poden ser motiu de diverses interpretacions segons la persona que les miri.

Tens raó. I aquesta imatge que ens recorda la pintura de la Capella Sixtina?
([quarta imatge](#))

Aquesta imatge te l'he donat perquè m'agrada molt, encara que no l'he presentat enlloc. És un muntatge inspirat en la pintura de Miquel Àngel, però fitxa't que, amb el dit, en comptes de voler tocar a Déu, s'aproxima al robot *Eve* del film de *Wall-e* de *Disney*. He volgut transmetre el concepte de divinitzar la tecnologia, però en clau d'humor.

No hi entenc, però em sembla que tècnicament és una fotografia difícil de fer.

Sí, perquè la llum d'una imatge i l'altra ha de coincidir.

Estic d'acord que donem atributs divins a la tecnologia, cada vegada més omnipresent, tant a nivell terrestre com atmosfèric, o mixt, en la línia de HAARP (2). Et consideres autodidacte?

Sí, perquè en ser botiguer i tenir un horari laboral inacabable, se'm fa impossible anar a estudiar fotografia o programes d'edició d'imatge com el *Photoshop* a acadèmies especialitzades. Tot el que és és autodidacte. Gràcies a Internet faig tutoria en diverses pàgines.

Tot i això, amb tres nens, tens temps?

També hi puc treballar amb el portàtil mentre estem amb la família, veient la televisió i parlant al mateix temps.

Ho pots fer córrer tot?

Encara m'hi trobo més bé que no si estigués sol en una habitació. De totes maneres treballo molt de deu a dotze de la nit.

Escolta, i per què el mot de 'el suec'?

Perquè de petit era alt, ros i jugava a tennis.

I ulls blaus, complert!

A més, coincidia que quan tenia 13 anys, estava en actiu el tennista número u del món, el suec Björn Borg, i va venir d'aquí.

T'agrada?

Sí, trobo que està bé tenir doble personalitat!

Ja per acabar, quin any vas néixer?

L'any 1964, a la clínica l'Aliança d'aquí de la Bisbal, atès per la llevadora Maria Rosa Güell, una gran professional.

Francesc, moltes gràcies per la teva amabilitat.

Adreces electròniques d'interès

- www.flickr.com
- www.dZoom.com
- www.xataka.com
- www.youtube.com

Notes:

(1) HDR, sigles angleses que volen dir Alt Rang Dinàmic.

(2) HAARP. De les seves sigles en anglès, que signifiquen Aurora Activa d'Alta Freqüència. Consisteix en una xarxa d'antenes que connecta amb uns satèl·lits determinats i treballen en la detecció de minerals, pous de petroli i altres. Més informació aquí

Autor/a

Rosa M. Masana Ribas

Data d'edició

26.01.2010

[Envia-ho a qui vulguis]

Imprimir

Anar a dalt ▲